

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 29 mars 1946 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om pensionsförmånerna för viss personal, som övergått i statens tjänst i samband med statens övertagande av enskilda järnvägar.

I en inom andra kammaren väckt motion nr 267, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, hava herrar *Witzell* och *Ekdahl* hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att pensionerna till åsyftade 'överåriga' pensionärer skola utgå med samma belopp eller i vart fall med två tredjedelar av det pensionsbelopp, som S. J. utbetalar till sina egna pensionärer i samma tjänsteställning».

Beträffande motiveringen för ifrågakvarande förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Över förevarande motion har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat utlåtande från statskontoret, som hört järnvägsstyrelsen.

Järnvägsstyrelsen har anfört:

I motionen avses huvudsakligen sådan av statens järnvägar från enskild järnväg övertagen arbetarpersonal, som vid statsförvärv av samma järnväg uppnått 60 års ålder och icke äger delaktighet i någon enskild pensionsinrättning. Vid statens järnvägar anställda arbetares ställning i pensionshänseende är för närvarande — i den mån 1942 års tjänstepensionsreglemente för arbetare icke blir tillämpligt — reglerad genom kungl. kungörelsen den 30 juni 1942 (nr 696) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst. Enligt föreskrifterna i sagda kungörelse må, där så finnes skäligt, pension kunna beredas arbetare i statens tjänst under förutsättning bl. a., att arbetaren vid anställningens upphörande uppnått en levnadsålder av 60 år och under en tid av sammanlagt minst 15 år efter fyllda 18 år, därav minst 12 år före fyllda 60 år, innehaft sådan arbetaranställning i statens tjänst, som utgjort hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla, samt att han icke enligt annan författning eller eljest meddelade föreskrifter åtnjuter eller äger rätt att komma i åtnjutande av tjänstepension eller därmed jämförligt understöd av statsmedel. Sedan Kungl. Maj:t genom beslut den 11 december 1942 förordnat, att vid statens järnvägar anställd arbetare, som i samband med statens övertagande av enskild järnväg övergått i statens järnvägars tjänst och som ej är delägare i någon pensionskassa, må efter prövning av järnvägsstyrelsen kunna såsom anställningstid för erhållande av pension enligt ovanberörda kungörelse den 30 juni 1942 (nr 696) tillgodoräknas jämväl anställningstiden vid den enskilda järnvägen, hava pensionsförhållandena för de i motionen avsedda anställningshavarnas resp. pensionärernas vidkommande ordnats på — enligt

styrelsens mening — tillfredsställande sätt. På grund härav får styrelsen avstyrka ifrågavarande motion.

Statskontoret har anfört:

Av vad järnvägsstyrelsen anfört i ärendet framgår, att här avsedda anställningshavare icke ägt pensionsrätt i sin anställning vid den enskilda järnvägen. Såsom järnvägsstyrelsen framhållit torde ifrågavarande anställningshavare få anses väl tillgodosedda i pensionshänseende, då de erhållit möjlighet till pension enligt kungörelsen nr 696/1942 med rätt att för pensionen räkna tjänstår jämväl för anställningstiden hos den enskilda järnvägen. Statskontoret får på grund härav avstyrka bifall till motionen.

Utskottet. Då, såsom av utredningen framgår, pensioneringen för här avsedda anställningshavare — vilka icke ägt pensionsrätt i sin anställning vid enskild järnväg — synes vara ordnad på ett tillfredsställande sätt, anser sig utskottet icke kunna tillstyrka bifall till den väckta motionen.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II:267 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 29 mars 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 22.